

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. Варна , 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на седемнадесети март,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разгледа докладваното от Цветелина Г. Хекимова Търговско дело №
20203100900948 по описа за 2020 година

Предявени са искове от М. Г. Е., ЕГН *****, живуща в
*****, чрез процесуален представител адв.
В.Н. - САК, срещу ЗД „Евроинс“ АД, ЕИК 0121265113, със седалище гр.
София, с правно основание чл.432 от КЗ и чл.86 от ЗЗД за осъждане на
ответното дружество да заплати на ищеца сума в размер на 150 000 лева,
представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди,
изразяващи се в болки и страдания, получени като пряка и непосредствена
последица от настъпилото на 28.12.2017г. ПТП, както и 328,30 лв.
обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в направени
разходи за лечение и медикаменти, извършени като пряка и непосредствена
последица от настъпилото на 28.12.2017г. ПТП, ведно със законната лихва
върху главниците, считано от датата на събитието - 28.12.2017г. до
окончателното ѝ изплащане.

В исковата молба се твърди, че на 28.12.2017г. на републикански път
III-701 е настъпило ПТП с участието на л. а. „Опел Вектра“ с рег. № *****,
управляван от Т. Т. Д., и ППС с животинска тяга, управлявано от М. Г. Е., в
резултат на което последният е пострадал. Твърди се, че произшествието е
настъпило поради извършено от водача на лекия автомобил нарушение на
правилата за движение по пътищата, като поради движение с несъобразена с

пътните условия скорост /тъмната част на денонощието/, застигнал и блъснал отзад движещото се пред него в същата лента за движение ППС с животинска тяга, управлявано от М.Е..

Във връзка с настъпилото събитие е образувано ДП № 362 ЗМ 140/2017г. по описа на Тутракан, пр. пр. № 467/2017г. по описа на РП - Тутракан. Водено е НАХД № 233/2019г., което е приключило с влязло в законна сила решение, с което Т. Т. Д. е признат за виновен за настъпване на процесното ПТП и причиняване по непредпазливост на средни телесни повреди на М. Г. Е.. Същото е обжалвано, образуваното ВНАХД № 3/2020 г. описа на ОС – Шумен е приключило с решение, с което е изменен размера наложеното наказание.

В резултат на процесното ПТП М.Е. изгубил съзнание, бил откаран по спешност и хоспитализиран в силно увредено общо състояние в МБАЛ - Шумен АД, където му била поставена следната диагноза: Кома, дифузна травма на главния мозък без открита вътречерепна травма, външно кървене от рана на окосмената част на главата, фрактура на носовата кост, черепно-мозъчна травма с тежки промени. Сочи се, че претърпените травми обуславят разстройство на здравето, временно опасно за живота, както и трайно затруднение движенията на снагата за период повече от 30 дни. Твърди се, че вследствие на произшествието животът на М.Е. се е преобърнал, като последиците са във физически и емоционален аспект. Твърди се, че поради претърпените тежки увреждания пострадалият със сигурност няма да се възстанови в състоянието си преди ПТП, претърпял е продължителни болки и страдания и ще изпитва негативните последици от събитието през целия си живот. Излага се, че във връзка с лечението си е направил разходи за лечение и медикаменти в общ размер 328,30 лв. по фактури от 12.01.2018г., 17.01.2018г., 26.01.2018г. и касов бон от 25.01.2018г.

Твърди се, че водачът на л.а. „Опел Вектра" с рег. № ***** - Т. Т. Д. попада в кръга на лицата, чиято отговорност се покрива от застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите по полица със срок на валидност от 03.07.2017 г. до 02.07.2018г., издадена от ЗД „Евроинс“ АД.

Със заявление № ОК-3859/12.06.2020г. пострадалият предявил претенция за заплащане по доброволен ред на застрахователно обезщетение,

като били представени всички изискуеми и относими писмени доказателства, необходими за определяне и изплащане на обезщетение по основание и размер. Била образувана щета №1500106417, по която ответното дружество определило, но не изплатило застрахователно обезщетение в размер на 9000 лв., което ищецът намира за крайно недостатъчно.

С допълнителната искова молба се оспорват направените в отговора възражения за липса на деликт, на причинно-следствена връзка, за съпричиняване, както и възраженията срещу размера на претенцията за неимуществени вреди.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът ЗД „Евроинс“ АД, ЕИК 121265113, със седалище гр. София е депозирал писмен отговор, с който оспорва предявените иски по основание и размер. Не се оспорва наличието на застрахователно правоотношение относно процесния автомобил, действащо през периода на ПТП, предявената извънсъдебна претенция и наличието на влязло в сила решение. Релевира се и възражение за съпричиняване от страна на пострадалия, изразяващо се в нарушение на разпоредбите от ЗДвП, относими към управление на ППС с животинска тяга. Оспорва претенцията за неимуществени вреди по размер, като твърди, че е прекомерно завишена, както и претенциите за имуществени вреди, като се сочи, че няма данни да се реално платени от ищеца във връзка с инцидента.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, приема за установено следното от фактическа страна:

Приети са за безспорно установени и ненуждаещи се от доказване наличието на застрахователно правоотношение относно процесния л.а. „Опел Вектра“ с рег. № *****, факта, че срещу водача на гореописания автомобил е било образувано НАХД № 233/2019г., с което Т. Т. Д. е признат за виновен за настъпване на процесното ПТП и причиняване по непредпазливост на средни телесни повреди на М. Г. Е..

Като доказателство по делото е приет констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 29.12.2017г., протокол за оглед на местопроизшествие от същата дата.

Приет е по делото заверен препис на решение №82/04.12.2019г. по НАХД №233 по описа за 2019г., с което Т. Т. Д. се признава за виновен в извършването на престъпление по чл.343, ал.1, б."Б", вр.чл.342, ал.1 от НК.

Приети са по делото заверени преписи от епикриза, издадена на М.Е. от „МБАЛ – Шумен” АД, рентгенография на гръбначни прешлени от ДКЦ „Света Марина“ ЕООД – гр.Варна, мед.направления от 25.01.2018г., история на заболяването, издадена от „МБАЛ – Шумен” АД.

Представено е заявление за заплащане на застрахователно обезщетение от адв.В.Н. като пълномощник на М.Е., постъпило в деловодството на ЗД „Евроинс“ АД на 12.06.2020г., уведомително писмо от 30.06.2020г. от ЗД „Евроинс“ АД до заявителя, както и допълнително заявление от 06.07.2020г., с което се изразява несъгласие с определения от застрахователното дружество размер на претендираното обезщетение от 9000 лв.

От заключението на вещото лице по назначената и приета по делото съдебно-автотехническа експертиза се установява, че процесното ПТП е настъпило на 28.12.2017г. около 20.30ч. на път III-701. Произшествието е настъпило в тъмната част на денонощието, при добра видимост за сезона, при хоризонтална настилка, гладък и сух асфалт, без наклон и видими неравности. В района на ПТП пътното платно е с ширина 7 метра с две ленти за движение, двупосочно, с прекъсната разделителна линия. ПТП е настъпило, когато лекият автомобил е настигнал каруцата, не е успял да я заобиколи и я е ударил челно. Според заключението причините за ПТП са следните: каруцата не се е движила вдясно на пътната лента, няма светлоотразителни елементи, които да я правят видима нощно време и водачът се е движил със скорост, която не би му позволила да спре, така че да не настъпи ПТП. Вещото лице е изчислило скоростта на движение на автомобила - 87,72 км/час, при която опасната зона на спиране е 69,34 метра. Според заключението при движение на фарове опасната зона трябва да бъде по-малко от 65-70 метра. Водачът на автомобила в конкретния случай е имал видимост при движение на къси светлини около 80 метра. Каруцата се е движила на около 0,50 м от осевата линия, ако се беше движила вдясно, ударът щеше да бъде в лявата част на каруцата. Според вещото лице ударът е бил предотвратим, ако водачът на каруцата се е движил възможно най-вдясно

на пътната лента, каруцата е била оборудвана със светлоотразителни знаци и водачът е бил със светлоотразителна жилетка.

От заключението на вещото лице по назначената и приета по делото съдебно-медицинска експертиза се установява, че в резултат на настъпилото ПТП М.Е. е получил разкъсно-контузна рана в лява париеална област, охлузвания на кожата на носа и лицето, фрактура на лява орбита и на носните кости, фрактура на лява темпорална кост и ляв максиларен синус, фрактура на черепната основа с пневмоцефалия, травматичен субарахноидален кръвоизлив, мозъчна контузия средна степен. От заключението се установява, че описаните травматични увреждания са получени в резултат на силен удар с или върху тъп предмет, като при такъв силен удар се е стигнало и за увреждане на главния мозък, изразяващо се в мозъчна контузия и травматична черепно субарахноидален хеморагия. Временно били нарушени функциите на главния мозък с оглед на продължителното безсъзнателно състояние. В случая е била налице средна по тежест черепно-мозъчна травма, застрашавала временно живота на пострадалия. Към момента според вещото лице продължават да персистират характерни оплаквания за посттравмения церебрастенен синдром, изразяващ се в периодично главоболие, световъртеж, обща отпадналост и лесна уморяемост. Установено е също затруднено движение на лява ръка в лява лакътна става става, което ограничава възможностите му при трудова дейност и при обслужване, при движение накуцва с левия крак. Според вещото лице до пълно възстановяване по отношение на церебрастенните оплаквания не може да се стигне, тъй като в главния мозък са настъпили необратими процеси, свързани с преживяната мозъчна контузия, при която настъпват структурни промени на мозъчното вещество, изразяващи се в разрушаване на мозъчни клетки и връзките между тях. Унищожените мозъчни клетки не се възстановяват, заместват се от глиални клетки, които нямат функционалните възможности на невроните. Видно от заключението персистирането на тези процеси все още се обективира на направената контролна МРТ в деня на прегледа, тоест две години след травмата.

По искане на ищцовата страна в съдебно заседание е разпитан свидетеля Д.М.Г. /син на ищеца/, от чийто показания се установява, че след катастрофата веднага отишли с брат му в спешното, където видели баща си целия в кръв, не бил в съзнание, само дишал, чак на четвъртия ден се събудил, но не бил на себе си, наложило се да го вържат за леглото. Изписали го на тринайсетия ден, след което три-четири месеца въщи двамата му сина го обслужвали. Според свидетеля баща му все още има проблеми, получава припадъци, вие му се свят, оплаква се от болки в рамото, крака и от главоболие, не можел да върши никаква работа.

По искане на ответната страна в съдебно заседание е разпитан свидетеля Т. Т. Д. /без дела и родство със страните/, водач на л.а. „Опел Вектра" с рег. № *****, от чийто показания се установява, че инцидентът е настъпил по пътя от Нови пазар към селото, където живее. Било тъмно, сухо време, без мъгла. Насрещно движеща се кола го заслепила, видял нещо тъмно и се ударил. Разбрал, че е каруца, която нямала никакви светлоотразители и водачът не бил със светлоотразителна жилетка. Катастрофата настъпила вляво, към осевата линия.

Гореизложената фактическа обстановка обуславя следните правни изводи:

Ищецът претендира заплащане на застрахователно обезщетение, като се позовава на застрахователно правоотношение, възникнало по силата на застрахователна полица за осигурения риск “гражданска отговорност”. По силата на договора за застраховка “гражданска отговорност” застрахователят покрива в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Отговорността на застрахователя се реализира чрез заплащане обезщетение на увреденото лице, което обхваща всички имуществени и неимуществени вреди, пряк и непосредствен резултат от увреждането, а също и на лихви за забава, когато застрахованият е отговорен пред увредения за тяхното плащане.

С разпоредбата на [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#) законът признава в полза на пострадалото лице право на пряк иск срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на прекия причинител, като отговорността на застрахователя е функционално обусловена и по правило тъждествена по обем с отговорността на деликвента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#) е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност" между прекия причинител на вредата и застрахователя. Наред с това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#), пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди, а именно

настъпило увреждане, причинено от виновно и противоправно деяние от страна на застрахования, причинна връзка между деянието и вредоносния резултат, както и вида и размера на претърпените вреди.

Наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ към процесната дата между собственика на л.а. „Опел Вектра“ с рег. № ***** и ответното дружество към момента на настъпване на ПТП е приета за безспорен факт между страните. През процесния период водачът на МПС е бил обхванат от застрахователната закрила по застраховката “гражданска отговорност”, което от своя страна обуславя правото на пострадалия да предяви прекия иск по чл.432, ал.1 от КЗ. Представени са доказателства за отправено към застрахователя заявление за заплащане на застрахователно обезщетение по чл.498 от КЗ.

За ангажиране отговорността на застрахователя по сключена задължителна застраховка “гражданска отговорност” на водач на МПС за вреди, причинени на трето лице извън автомобила, е необходимо ищецът да установи, че причинените му вреди, чието обезщетяване претендира, са пряк резултат от противоправното поведение на застрахованото лице.

Влязлото в сила решение по [чл. 78а НК](#) е задължително за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици от деянието, относно това дали то е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца. /Решение № 47 от 23.04.2012 г. на ВКС по т. д. № 340/2011 г., I т. о., ТК/ В настоящия случай с влязлото в сила №82/04.12.2019г. по НАХД №233 по описа за 2019г. Т. Т. Д. се признава за виновен в извършването на престъпление по чл.343, ал.1, б.”Б”, вр.чл.342, ал.1 от НК, с което по непредпазливост причинил на М.Е. средна телесна повреда, изразяваща се в проникващо нараняване в черепната кухина и разстройство на здравето, временно опасно за живота, обусловено от дифузната травма на мозъка, протичаща със състояние на кома.

При наличието в случая на влязло в сила решение на наказателния съд, въз основа на което за установено се приема извършване на деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, на доказване подлежат причинените имуществени и неимуществени вреди и техния размер, както и причинна връзка между деянието и вредоносния резултат. В конкретния случай вредата – причинените на пострадалия средни телесни повреди – е

елемент от състава на деянието, има сила на присъдено нещо и съответно гражданският съд е длъжен да се съобрази с нея.

Вследствие на произшествието пострадалото лице е получило увреждания, представляващи средна телесна повреда, които са описани в представената по делото медицинска документация и съответно са установени от заключението на вещото лице по назначената и приета по делото съдебно-медицинска експертиза. От заключението по СМЕ се установява, че пострадалият е получил разкъсно-контузна рана в лява парietална област, охлузвания на кожата на носа и лицето, фрактура на лява орбита и на носните кости, фрактура на лява темпорална кост и ляв максиларен синус, фрактура на черепната основа с пневмоцефалия, травматичен субарахноидален кръвоизлив, мозъчна контузия средна степен. Според заключението при такъв силен удар се е стигнало и за увреждане на главния мозък, изразяващо се в мозъчна контузия и травматична черепно-субарахноидална хеморагия, както и до временно нарушение на функциите на главния мозък с оглед на продължителното безсъзнателно състояние. Въз основа на представената по делото медицинска документация вещото лице е установило, че продължават характерни оплаквания за посттравмения церебрастенен синдром, изразяващ се в периодично главоболие, световъртеж, обща отпадналост и лесна уморяемост. Установено е също затруднено движение на лява ръка в лява лакътна става става, което ограничава възможностите му при трудова дейност и при обслужване, при движение накуцва с левия крак. Според вещото лице до пълно възстановяване по отношение на церебрастенните оплаквания не може да се стигне поради настъпилите в главния мозък необратими структурни промени на мозъчното вещество.

В заключението си вещото лице установява наличието на причинна връзка на физическите увреждания с процесното ПТП.

Наличието на описаните увреждания, претърпените от пострадалия болки и страдания и причинната връзка с процесното произшествие се установяват и от показанията на разпитания свидетел, които се кредитират от съда изцяло като непротиворечиви и основани на непосредствени впечатления. От показанията се установява по безспорен начин както тежкото физическо състояние на пострадалия през продължителния оздравителен период, така и наличието на продължаващи проблеми към настоящия момент. Установява се също продължителния период, през който пострадалият е бил в безпомощно състояние и се е нуждаел от постоянно обслужване, както и негативното отражение, което инцидентът е оказал върху възможността му да

работи и да се грижи за себе си.

С оглед на изложеното съдът намира, че са доказани всички предпоставки за възникване на отговорността за обезщетяване на вреди от деликт, а именно че на посочената дата е настъпило ПТП, причинено от противоправното поведение на застрахованото при ответника лице, вследствие на което били причинени посочените увреждания. Наличието на имуществени вреди се доказва от представените фактури и фискални бонове за извършени разходи. Връзката на направените разходи с лечението на конкретните увреждания се установява с оглед на периода на издаване на фактурите, който следва по време момента на настъпване на ПТП и факта, че са издадени за потребителска такса и за образно изследване, каквото е извършено на ищеца през този период. Въз основа на изложеното съдът счита, че предявеният иск за обезщетяване на направените разходи е доказан по основание за разходите за потребителска такса и рентгеново изследване, но не и относно проведената консултация на стойност 240 лв. Съдът намира за основателно възражението на ответника, че консултацията няма общо с проведеното лечение, а е насочена към отправяне на претенция за заплащане на обезщетение, поради което и претенцията в тази част е неоснователна. По размер имуществените вреди се установяват от представените писмени доказателства, представляващи фактури и фискални бонове, издадени през периода 12.01.2018г. – 25.01.2018г. Предявеният иск за заплащане на имуществени вреди следва да бъде уважен за сумата 88,30 лв. и отхвърлен до претендирания размер от 328,30 лв.

При определяне размера на обезщетението за претърпените неимуществени вреди съдът следва да обсъди събраните доказателства и да го определи по справедливост, на основание чл. 52 от ЗЗД, като съобрази обществения критерий за справедливост и действително претърпените от ищеца неимуществени вреди, както и че болките и страданията и другите нематериални последици в житейски аспект обикновено не се ограничават само до изживените в момента на самия инцидент, а продължават и след това.

Съгласно заключението на вещото лице по СМЕ се установява, че тежката мозъчна травма и продължителното безсъзнателно състояние се довели до необратими увреждания на главния мозък, поради което не може да

настъпи пълно възстановяване. От свидетелските показания се установява, че състоянието на пострадалия през време на болничния престой е било тежко, през оздравителния период се е нуждал от постоянна помощ, като освен претърпените физически страдания се прибавят и факта, че продължаващите оплаквания няма вероятност да отзвучат.

С оглед комплексния характер на причинените на ищеца увреждания и невъзможността да се отделят претърпените болки и страдания от различните травми, съдът намира, че следва обезщетението за неимуществени вреди да се определи в общ размер, който да обхваща и отчита вида и характера на настъпилите вреди, а именно, че на ищеца са били причинени физически увреждания – черепно-мозъчна травма, представляваща средна телесна повреда, довела до болки и страдания през относително продължителен период от време, последиците от които частично са налице и към настоящия момент и ще останат завинаги. Предвид изложеното съдът намира, че предявеният от М.Е. иск е основателен за сумата от 55 000 лв., които съдът приема за справедливи с оглед обезщетяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди. При определяне на този размер съдът отчита изпитаните от ищеца болки и страдания по време на оздравяването, наличните и към момента припадъци, главоболие и други оплаквания, изпадането в безсъзнателно състояние непосредствено след инцидента. Въз основа на изложеното съдът намира, че определеният по-горе размер в пълна и адекватна степен отговаря на потребностите на пострадалото лице от обезщетяване, съобразен и с практиката на ВКС по сходни случаи.

Въведено е с отговора по чл.367, ал.1 от ГПК възражение от ответника за съпричиняване от страна на пострадалия, изразяващо се в употреба на алкохол от водача и липса на светлоотразителни знаци, с което е допринесъл за настъпване на ПТП. Съобразно последователно формираната практика на ВКС по реда на [чл. 290 ГПК](#), обективирана в: [решение № 92/24.07.2013 г. по т. д. № 540/2012 г. ВКС](#); [решение № 54/22.05.2012 г. по т. д. № 316/2011 г.](#), II т. о.; [решение № 44/26.03.2013 г. по т. д. № 1139/2011 г.](#), ВКС, ТК, [решение № 151/12.11.2012 г. по т. д. № 1140/2011 г.](#), ВКС, II т. о., [решение № 74/04.06.2010 г. по т. д. № 679/2009 г. на I т. о.](#), [решение № 55/30.05.2009 г. по т. д. № 728/2008 г.](#), първо т. о., ВКС/ във всички случаи в производството по [чл. 226, ал. 1 КЗ](#) приносът на пострадалия следва да бъде не само надлежно

релевиран от застрахователя чрез защитно възражение пред съда, но и да бъде доказан по категоричен начин при условията на пълно и главно доказване от страната, която го е въвела.

Преценката за наличие на съпричиняване от страна на пострадалия чрез нарушение на правилата за движение следва да се извърши въз основа на въведените със Закона за движение по пътищата задължения на водачите на ППС и по-конкретно на тези с животинска тяга. В случая от заключението на вещото лице и ангажираните по делото свидетелски показания се установява по безспорен начин, че в момента на инцидента управляваната от пострадалия каруца се е движила по-близо към осевата линия, на около 0,50 м., в нарушение на задължението да се движи възможно най-вдясно по платното за движение, предвидено в чл.15, ал.1 от ЗДвП. Установява се също от всички събрани доказателства, че пострадалият като водач на ППС с животинска тяга не е спазил изискванията на чл.71, ал.1 от ЗДвП при движение през нощта и при намалена видимост да имат отзад вляво светещо тяло, излъчващо бяла или жълта добре различима светлина. Същевременно водачът е управлявал ППС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила в нарушение на забраната на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП. Описаните нарушения според заключението на вещото лице са допринесли за настъпване на процесното ПТП. Липсата на светлина и светлоотразители на управляваното от пострадалия ППС е довела до невъзможност то да бъде забелязано навреме и водачът на лекия автомобил да разполага с достатъчно време за спиране. Състоянието на водача с концентрация на алкохол в кръвта далеч над допустимата, а именно 2,43 промила, е обусловило и неспазване на задължението му съгласно чл.106, ал.1 от ЗДвП да направлява непрекъснато животните, така че да не създават пречки и опасности за движението. В настоящия случай каруцата не се е движила възможно най-вдясно на лентата за движение, а по-близо до осевата линия, което не е дало възможност на водача на лекия автомобил да я заобиколи при наличието на насрещно движение.

Съобразно константната съдебна практика по сходни случаи не всяко поведение на пострадалия, действие или бездействие, дори и когато не съответства на предписаното от закона, може да бъде определено като съпричиняващо вредата по см. на чл.51, ал.2 ЗЗД, а само това, чието

конкретно проявление се явява пряка и непосредствена причина за произлезлите вреди. В случая, както се установява от заключението на вещото лице и свидетелските показания, допуснатите от пострадалия нарушения на закона за движение по пътищата са допринесли за настъпване на процесното ПТП, доколкото то би могло да се избегне, ако каруцата се е движила във възможно най-дясната част на пътната лента, оборудвана със светлина и светлоотразителни знаци, и водачът е носил светлоотразителна жилетка. С оглед на изложеното следва да се приеме, че поведението на ищеца е допринесло за настъпване на вредите в конкретния вид и тежест.

При така събраните данни по делото съдът приема, че с поведението си пострадалият е извършил нарушение на чл.5, ал.3, т.1, чл.71, ал.1, чл.106, ал.1 от ЗДвП, с което е допринесъл за настъпване на ПТП, поради което и възражението за съпричиняване е основателно. Съобразявайки установеното рисково поведение на пострадалия, изразено чрез извършване на множество нарушения, създали предпоставки за настъпване на ПТП, съдът определя съпричиняване от страна на пострадалото лице в размер на 60%.

След отчитане на приетото съпричиняване претенцията за обезщетение на неимуществени вреди следва да бъде уважена за сумата от 22 000 лв. За разликата до претендираната сума от 150 000 лева съдът намира претенцията за надценена, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора по главния иск, следва да бъдат разгледани и претенциите за заплащане на законната лихва върху присъдените обезщетения за имуществени и неимуществени вреди. На основание чл. 45 ЗЗД виновният застрахован водач носи отговорност и за обезщетение за забава към увредения, което се покрива от застрахователя на основание функционалната отговорност. С разпоредбата на чл. 493, ал.1, т.5 и чл. 494, т.10 от действащия Кодекс на застраховането /в сила от 01.01.2016г./, приложим спрямо настоящото застрахователно правоотношение, е ограничена функционалната отговорност на застрахователя за дължимите от застрахователя на делинквента лихви върху обезщетенията за неимуществени вреди до лихви за забава на застрахования, считано от по-ранната дата на уведомяването от застрахования или от предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице ([чл. 429, ал.3 от КЗ](#)). В случая ищецът е

уведомил застрахователя за събитието, настъпило на 27.11.2017г., със заявление за изплащане на застрахователно обезщетение, входирано на 12.06.2020г. Застрахователят се е произнесъл по заявлението с уведомително писмо от 30.06.2020г. Със заявлението е представена банкова сметка за изплащане на обезщетение, поради което не е налице хипотезата на [чл. 380, ал. 3 КЗ](#). По делото няма данни, а и не се твърди от страните, да е изисквано от пострадалия да представи допълнителни документи по [чл. 106, ал.3 КЗ](#), поради което претенцията следва да бъде уважена съобразно чл.429, ал.3 от КЗ от датата, на която е предявена застрахователна претенция от увреденото лице – 12.06.2020г.

Предвид изхода от спора разноски се дължат на страните съобразно уважената част от предявените иски на ищеца и отхвърлената част – на ответника. В съответствие с отправеното искане с правно основание чл.38, ал.1 от ЗА и представеното пълномощно, както и съобразно уважената част от иска в полза на процесуалния представител на ищеца следва да бъде присъдена сумата 1190 лв., изчислена по реда на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/2004г.

Ответникът е заявил искане с описани разноски - внесени депозити за вещи лица и свидетел в общ размер 410 лв., от които в негова полза следва да бъдат присъдени 349 лв. съобразно отхвърлената част от предявените иски. Следва да бъде присъдено и юрисконсултско възнаграждение в определен от съд размер съгласно чл.78, ал.8 от ЗЗД – 150 лв.

Ищецът е освободен от внасяне на държавни такси и разноски на основание чл.83, ал.1, т.4 ГПК, поради което следващите се за производството държавни такси и платени от бюджета на съда разноски се събират от ответната страна по аргумент от чл.78, ал.6 ГПК. Ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата за производството държавна такса върху уважения размер на исковите в размер на общо 883,53 лева, както и авансирания от съда депозит за експертизите в размер на 300 лева.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 0121265113, със седалище гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на М. Г. Е., ЕГН *****, живущ в ***** **обезщетение за неимуществени вреди** /болки и страдания/, претърпени от ищеца вследствие настъпилите травматични увреждания, получени като пряка и непосредствена последица от настъпилото на 28.12.2017г. ПТП, причинено от Т. Т. Д. като водач на лек автомобил „Опел Вектра“, ДК № *****, застрахован при ответника по имуществена застраховка Гражданска отговорност, в размер на **22 000 лв. /двадесет и две хиляди лева/**, ведно със законната лихва върху главницата от 12.06.2020г. до окончателното изплащане на задължението, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до претендирания размер от **150 000 лева**, както и претенцията за законна лихва от датата на ПТП до 12.06.2020г., на осн. чл.432, ал.1, чл.429, ал.3 КЗ и чл.45 и 86 ЗЗД.

ОСЪЖДА ЗД „ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 0121265113, със седалище гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на М. Г. Е., ЕГН *****, живущ в ***** **обезщетение за имуществени вреди** за потребителски такси и образно изследване, заплатени във връзка с претърпяното от него ПТП на 28.12.2017г., причинено от Т. Т. Д. като водач на лек автомобил „Опел Вектра“, ДК № *****, застрахован при ответника по имуществена застраховка Гражданска отговорност, в общ размер **88,30 лв. /осемдесет и осем лева и 30 ст./**, ведно със законната лихва от 12.06.2020г. до окончателното изплащане на задължението, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до претендирания размер от **328,30 лева**, както и претенцията за законна лихва от датата на ПТП до 12.06.2020г., на осн. чл.432, ал.1, чл.429, ал.3 КЗ и чл.45 и 86 ЗЗД.

ОСЪЖДА ЗД „ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 0121265113, със седалище гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Десю Н., САК, ЕГН ***** сумата 1190 лв. /хиляда сто и деветдесет лева/, представляващи адв.възнаграждение съобразно уважената част от предявените искове, на основание чл.38, ал.1 от ЗАдв.

О С Ъ Ж Д А М. Г. Е., ЕГН *****, живущ в ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗД „ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 0121265113, със седалище гр. София сумата 499 лв. /четиристотин

деветдесет и девет лева/, представляващи разноси в производството съобразно отхвърлената част от предявените искове, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА ЗД „ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 0121265113, със седалище гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ВОС, дължимите за производството държавни такси в общ размер **883,53 лева /осемстотин осемдесет и три лева и 53 ст./** върху уважената част от исковете за неимуществени и имуществени вреди **и 300 лева /триста лева/**, представляващи авансирани от бюджета на съда депозит за изготвяне на експертиза, на основание чл.78, ал.6 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____